

Assisi Szent Ferenc

Szent Ferenc, Isten szegénye. Egészen Istennek akart élni, egészen a szegény Jézust akarta követni. Megtalálta azt a sajátos hivatást, amelyet az Isten szánt neki.

Ferenc Assisi olasz városkában született 1182-ben, eredeti neve Bernardone János volt. Apja gazdag posztókereskedő volt. Nevét azután apja megváltoztatta, abbeli örömében, hogy fia éppen Franciaországi (Provance-i) távolléte alatt született. Örökösének, vagyona megsokszorozójának álmodta fiát. Maga mellé vette az üzletbe.

Ferenc azonban inkább tervezte fényes lovagi jövőjét. A bolt zárása után lakomázott, nótászó, lantpengetés, tréfák töltötték ki életét. Csínyeket szeretett elkövetni a társaival, de közönséges, vagy frivol sohasem volt. A szegényeken mindig segített.

Háborúság tört ki egyszer Perugiával szemben, 1202-ben vereséget szenvedtek Ponte San Giovanninál, Ferenc is fogságba került. Társaiban a fogság ideje alatt is ő tartotta a lelket. Két év múlva szabadult, de akkor halálos beteg lett, rádöbbsent az emberi mulandóságra, kedve nagyon leromlott. Felgyógyulva még egyszer megpróbálkozott lovagi terveinek megvalósításával, ám hamarosan Spolettóban látomása volt, az Úr jelent meg neki. Ezután egy ideig szülővárosában imádkozott, elmélkedett, betegeket ápolt, segített. Újabb látomásban, Krisztus kérte: "Ferenc, menj, építsd fel hajlékomat; hisz látod, csaknem romokban hever".

Nekilátott a roskadozó Szent Damján-mariat rendbehozásának, néhány vég posztót eladott ennek érdekében apja készletéből. Apja megharagudott. Bezárta Ferencet egy szűk lépcső alatti odúba, majd megverte, végül a püspök elé hurcolta, visszakövetelve a posztó árát. Ferenc ekkor elhagyta a szülői házat, és mariatok javításán dolgozott. "Ne legyen... se két öltönyötök, se sarutok..." (Mt 10, 7-10) vallotta, szegényen, egyszerűen hirdette a bűnbánat és megtérés

evangéliumát.

Követői gyorsan szaporodtak. Ők a ferencesek. Amikor tizenketten voltak, pápai megerősítést kértek III. Ince pápától rendjük számára. Nehezen kapták meg az egyházi engedélyt a rendalapításra, de a pápa álma segítette őket, mert a pápa a roskadozó pápai bazilika helyreállítójának Ferencet látta.

Ferenc szeretett volna vértanúvá válni, téríteni indult hát a mohamedán világba. Az egyiptomi szultánnal is találkozott, de tiszteletteljes fogadtatásban és gazdag ajándékokban volt része. Nagyon vágyott a szenvedésre is. Csaknem teljesen megvakult, igen súlyosan megbetegedett. Betegsége hosszú időre igénybevette türelmét, ám ő bajait csak "nővérekének" nevezte. Mindég türelmes, figyelmes, gyengéd maradt testvéreihez, barátaihoz.

A rendtagok számának növekedése az eredeti szigorú rendi szabályokat is problémássá tette. Ekkor inkább a rend vezetéséről is lemondott, de a kezdettől önként vállalt szigorú szabályokat következetesen megtartotta. Inkább remeteségbe vonult. Greccióban létesített kolostort és 1223-ban itt hozta létre az első betlehemi jászol jelenetet. Megkapta Krisztus Szent Sebeit (stigmatizáció), és gondolatban egyre inkább eltávolodott a földtől.

Hosszú és nagy szenvedései 1226. október 3-án értek véget. A halált "Halál testvér, Isten hozott" felkiáltással fogadta. 1228. július 16-án IX. Gergely pápa szentté avatta, maradványai fölé pedig hatalmas bazilikát építettek. Követői a ferencesek.

Példája: Élj vidám, szerény életet! Kövessük Ferencet az egyszerűségben, az Isten iránti szeretetben, hűségben.